

Kırık Bir Heceye Yaslamışken Başımı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Ağustos 2016

Sükûneti milat bilen düşlerden de
Cafcaflı, solan batılı belki de külliye yalan,
Demek maharet
Yorgun sarnıcın dibinde
Ve kırık bir heceye yaslamışken başımı.

Sınırlar, sınırsızlığın gölgesinde bir karartı
Ve yeknesak hükümlere delalet
Varsıl hâkimiyetin kaygıları.

Sırık düşler, cüce yok oluşlar;
Sırta kadem basan revnak tümcelerin sirmsarlığında
Yalana boyanmış kâinat.

İçin için kaynayan kazanlarda piştikçe dirayet
Ve kovuşturan asılsız tümcelere saldıgım
Salkım saçak kalan ölü yarım.
Mademki sorumluyum yarınlardan,
İliştirdiğim dünlere yüklüyorum anlamsızlığın kırsalını.

Sinen mi sindiren mi?
Sirenlere boğduğum iç tufanımın ayak sesleri:
Hadi gel de gör ve al payını,
Diyen silüetlerde başıbozuk o kefarete
Yine de hakkını teslim ettiğim mülkiyet:
Ben'den gayri,
Bensiz koşuğların soluk duvarları...
Hangi sözden kapsam da nem,
Hangi izleğe sığdırsam da metanetime,
Tümünden gelen coşğumun zafiyetine yeni düşüyorum ansızın
Ve sızıyorum anbean nem yüklü gözlerimden,
Süzüyorum sadık gölgemi:
Miladını unuttuğum dünlere erdikçe,
Ermeyi bilmediğim yarınları kovalıyorum günbegün.

Kâfi, demek düşse de payıma
Payidar ömrün kırık raconunda
Ve esrik yüklü bir aklın güncesinde
Soluduğumdan ziyade solduğum
En naif gülün yaprağına kondurduğum
O busede saklıyorum görünmez kehanetini
Anlık sürtüşmeler varamazken menzile
Ve dokunaklı bir şarkının kayıp güftesinde.

Akıl mı benim ki, demenin de ötesinde
Erdiremediğim aklın sadık ve kayıp bir hücre sine
Rehin bıraktığım yüreğin diyetini ödüyorum:
Bilinmez bir gölette ölmeye meylettikçe
Ve usulca sokulduğum
Arsız hazinesinde gömme haznemin.